

Komentář: Manželství pro gaye bude. Nic s tím nenaděláte

SZ seznamzpravy.cz/clanek/domaci-zivot-v-cesku-komentar-manzelstvi-pro-gaye-bude-nic-s-tim-nenadelate-210666

Toto je příběh, který se skutečně stal.

Znám člověka, který loni v říjnu volil v Praze koalici Spolu. Bez velkého nadšení, prostě jako pragmatickou variantu, která podle něj měla největší šanci porazit ANO Andreje Babiše.

Tento muž středního věku a vcelku spokojený příslušník vyšší střední třídy je také zodpovědný volič, který se nad důsledky svého rozhodování zodpovědně zamýšlí. A proto rozdělil po důkladné úvaze své preferenční hlasy. Jeden věnoval Markétě Pekarové Adamové z TOP 09, jeden Pavlu Žáčkovi z ODS a další lidovci Hayatu Okamurovi, kterého pravidelně potkává v ulici, kde žije.

Prezident Zeman je proti manželství pro všechny. Lidé ale mají jiný názor

17. 6. 14:42

Prostě si řekl, že Sněmovna i on unesou jednoho konzervativního idealistu, a navíc by mohlo být zábavné, kdyby se v Parlamentu potkával s bratrem Tomiem.

Všechno dopadlo přesně tak, jak si můj známý přál. Spolu vyhrálo volby, Andrej Babiš byl odsunut do opozice a ve Sněmovně zasedli všichni ti, které si tam přál mít.

Tenhle volič se po třiceti letech zkušeností považuje za skeptika, který je smířen s tím, že ho „jeho politici“ během volebního období téměř nevyhnutelně zklamou. Nebo alespoň překvapí.

Je to mimochodem klasický městský liberál, který si prošel vystřízlivěním z mladistvého nadšení nad budovatelskými hesly 90. let „malý stát, nízké daně“. Dnes, jak ho znám, ho zajímají spíš kvalitní veřejné služby a vůbec nejvíc by si přál žít v nudné, dobře fungující zemi, kam jezdí pravidelně hrát rockové kapely jeho mládí.

A taky podporuje manželství pro všechny. Nemává nikde transparentem, jen upřímně nechápe, proč ho ještě nemáme, když podle jeho hlubokého přesvědčení nikomu neublíží a některým lidem pomůže. No a právě minulý týden jeden důvod zjistil. To když si přečetl seznam signatářů návrhu ústavní novely, podle níž by mohli manželství uzavírat pouze muž a žena. A našel tam i „svého“ poslance Hayata Okuamuru.

Už se chystá, jak se ho, až se zase potkají, zeptá, jestli mu trochu nevadí, že se na jeden papír podepsal s poslancem SPD Jaroslavem Foldynou. Přitom existují pouze dva dokumenty, které je ospravedlnitelné podepsat společně s děčínsko-moskevským nočním vlkem: prezenční a kondolenční listina.

Můj známý se sice může utěšovat tím, že Markéta Pekarová Adamová naopak podepsala návrh novely občanského zákoníku, který by sňatky gayů postavil na roveň „klasickému“ manželství. Samozřejmě včetně těch druhých a třetích, protože rodina je základ státu – a čím více rodin tradiční konzervativec má, tím pevnější je stát. Jen to toho

voliče, o němž vyprávím, úplně neuklidňuje. Pořád má celkem nepříjemný pocit, že vedle toho zvolil i něco, s čím naprosto zásadně nesouhlasí. (Což se mu už v životě nejspíš taky stalo.)

Co tím vším má být řečeno: manželství pro všechny opravdu nebylo tématem minulých voleb. Přesněji řečeno, voliči měli vědět, že vůbec nevědí, jak se jejich poslanci k tomuto tématu postaví. Respektive mohli tušit, že v „konzervativně-liberální“ koalici převládnu spíš konzervativci. To se dalo mimochodem pochopit už jen při pohledu na fotografii tří lídrů koalice: Fiala s Jurečkou proti, Pekarová Adamová pro.

Nikdo od lidovců a konzervativnějších členů ODS či TOP 09 nečeká, že budou hlasovat pro manželství pro všechny. A jen s trochou nadhledu by člověk měl připustit, že to nemusí být hned projevem homofobie a špatně skrývaných předsudků.

Jak se při debatách o tomhle tématu často říká, znám spoustu odpůrců manželství pro všechny a mám mezi nimi dokonce mnoho přátel. Takže vím, že mezi nimi najdete lidi, kteří nadšeně souhlasí s tím, aby bylo registrované partnerství, které tu máme od roku 2006, postaveno všemi právy a povinnostmi na roveň manželství – vždyť se píše rok 2022, propána. Jen nesouhlasí s názvem, často z velmi osobních až intimních důvodů. Samozřejmě se to dá šmahem označit třeba za „latentní homofobii“, za což na sítích sklídíte aplaus. Jen se tedy společenská debata nepohne ani o milimetr.

Ti, kteří jsou za všech okolností vždy nad věcí, možná teď podotknou něco v tom smyslu, že „snad teď máme důležitější problémy“. Což samozřejmě není jen tak lehce odmrštitelný argument, zejména pro ty, jichž se tohle téma osobně nijak netýká.

Ti, kteří tenhle problém naopak denně řeší, to vidí jinak. A ani oni nejspíš nečekali, že by jim Sněmovna, která je v souhrnu ještě o něco konzervativnější než ta minulá, jejich dlouholeté přání splnila. Na registrované partnerství čekali od prvního návrhu celých devět let

a nebýt Jiřího Paroubka, který před volbami 2006 „zaklekl“ na poslanecký klub ČSSD, možná by se nedočkali dodnes. Mimochodem zákon tehdy vetoval prezident a příležitostný konzervativec Václav Klaus. Označil to za své nejdůležitější veto.

Návrh změny Ústavy Sněmovnou nakonec neprojde. Lídři vládní koalice ho nejspíš tak nějak nenápadně „usuší“, protože společenský konflikt mezi vlastními voliči potřebují teď ze všeho nejméně. Což ale nijak neumenší „umělecký dojem“, který už byl vytvořen.

Protože nehlasovat pro manželství pro všechny je jedna věc. Ale pokud chcete místním gayům opravdu co nejsrozumitelněji vysvětlit, že je považujete za občany druhé kategorie, čímž dokonale potvrdíte jejich vlastní pocity, vystartujte proti nim do boje za ústavní definici manželství jako heterosexuálního svazku. A „sčuchněte“ se při tom se svými jinak zcela nesmiřitelnými protivníky z hnutí ANO i s primitivně nenávistnou partou kolem Tomia Okamury.

A pokud to chcete celé ještě trochu vylepšit, napište na Twitter – jako Hayato Okamura – něco v tom smyslu, že si za to aktivisté můžou sami, protože kdyby návrh na manželství pro všechny nepředkládali, nebylo by nutné reagovat takhle razantně.

Nynější ústavní návrh (na zakotvení manželství jako svazku ženy a muže) je reakcí na předchozí veřejné otevření otázky z opačné názorové strany některými politiky v minulých týdnech. A to ačkoliv v pětikoalici byla dohoda, že toto nyní otevírat nebudeme...

— Hayato Okamura (@HayatoOkamura) [July 28, 2022](#)

Ještě by šlo třeba dodat, že když to zkusí ještě jednou, mohl by se zase stát sex dvou lidí stejného pohlaví trestným činem. Vždyť kdysi to tak pěkně fungovalo a proč za každou cenu vycházet vstříc nějaké té menšině?

Když jsme v květnu o tomhle tématu točili jednu epizodu Šťastného pondělí, končili jsme ji poměrně optimisticky. A sice připomínkou, že i když to teď úplně nevypadá, budoucnost je podle všech dostupných

zkušeností ze světa vcelku jasná. Registrované partnerství je vždy jen první krok. Kdekoliv jej zavedli, dočkali se dřív nebo později plnohodnotného „manželství“.

Někde to trvalo docela dlouho. Třeba v Německu od roku 2001 do roku 2017.

Jinde to byl fofr. A teď prosím o pozornost oba bratry Okamury – v tradičně katolickém Irsku povolili registrované partnerství v roce 2011 a o čtyři roky později jej nahradili manželstvím.

Člověka vždycky potěší, když jeho pohled na svět potvrdí i skutečná autorita. Třeba vlivný poradce předsedy vlády Petra Fialy František Cerha, který minulý týden na Twitter napsal: „1. Nevěřím, že na boji za ‚manželství pro všechny‘ může někdo urvat nějakou masu hlasů. Není to žádný téma.

2. Pro druhou stranu mám ale taky špatnou zprávu – ta válka už je dávno dohnaná. Dřív nebo později se to schválí. Kdo nevěří, ať se zeptá na názor svejch dětí a vnuků.“

A tak to přesně je. Neexistuje síla, která by tenhle proces dokázala zastavit. Ani když do Ústavy navrhnete sebevětší pitomost. Chystejte veselku!